

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Toma Nadejda

judecători

Cobzac Elena

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului Volovici Chir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Volovici (Talpă) Chir, născut la XXXXX,
originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 03.12.2014 – 07.11.2016;*
2. *Instanța de apel: 08.12.2016 – 29.11.2017;*
3. *Instanța de recurs: 26.03.2018 – 30.05.2018.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 07 noiembrie 2016, Volovici Chir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea legată de circulația legală a substanțelor narcotice și analoagelor lor pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 85 alin.(1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin sentința respectivă și prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 12.06.2014, lui Volovici (Talpă) Chir i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea legată de circulația legală a substanțelor narcotice și analoagelor lor pe un termen de 5 (cinci) ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Volovici Chir, în perioada anului 2014, acționând cu intenția îndreptată spre săvârșirea circulației ilegale a substanțelor psihotrope în scopul înstrăinării pe teritoriul municipiului Bălți, fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând consecințele și dorind survenirea lor, în locul și timpul nestabilit de către organul de urmărire penală, ilegal a procurat substanțe psihotrope, și anume: MDMA Metamfetamin, pe care le-a păstrat cu scopul înstrăinării.

Ulterior, în cadrul efectuării măsurilor speciale de investigație sub formă de achiziția de control de către colaboratorii a Secției nr. 1 a Direcției „Nord” a INI, cu participarea lui Ivanov V.N., care benevol și-a exprimat acordul de conlucrare cu organele care efectuează măsuri speciale de investigație de combaterea circulației a substanțelor narcotice și psihotrope, și care anterior, pe parcursul anului 2014, de nenumărate ori procura ilegal de la Volovici Chir substanțe psihotrope sub formă de MDMA Metamfetamin.

La 07.10.2014, la ora 16.00, aflându-se pe str. Alexandru cel Bun, mun. Bălți, în apropierea magazinului „Fourchette”, Volovici Chir a realizat lui Ivanov V.N. contra plată în mărime de 50 lei, o seringă de folosință unică cu lichid transparent în volumul de 1 ml, care conform Raportului de expertiză nr.7968 din 10.10.2014, prezintă substanța MDMA Metamfetamin, prin urmare, se atribuie la substanțele psihotrope. Cantitatea substanței psihotrope în materie uscată alcătuiește 0,029gr.

Totodată, în cadrul efectuării măsurilor speciale de investigație sub formă de achiziția de control de către colaboratorii Secției nr. 1 a Direcției „Nord” a INI, cu participarea cet. Ivanov V.N., la 15.10.2014, aproximativ la ora 14.35, Volovici Chir, aflându-se la stația transportului public „Centrul Comercial BUM”, situat în cartierul „Dacia”, mun. Bălți, acționând cu intenția îndreptată spre înstrăinare ilegală a substanțelor psihotrope, a realizat lui Ivanov V.N. contra sumei de 150 lei o seringă de folosință unică cu lichid transparent în volumul de 3 ml, care conform raportului de expertiză nr.7984 din 16.10.2014, reprezintă substanța MDMA Metamfetamin, prin urmare se atribuie la substanțele psihotrope. Cantitatea substanței psihotrope în materie uscată alcătuiește 0,067gr.

Astfel, Volovici Chir în perioada de timp de la 07.10.2014 până la 15.10.2014, a înstrăinat ilegal substanțe psihotrope în cantitate de 0,096 gr. MDMA (metilendioximetamfetamină) metamfetamină este inclusă în „Tabelul Nr. 1 - substanțe narcotice și psihotrope, care nu se aplică în practica medicală”, aprobate prin Hotărârea Guvernului RM Nr.1088 din 05.10.2004 și Lista „Cantităților substanțelor și plantelor narcotice și psihotrope care conțin astfel de substanțe depistate în circulația ilicită”, aprobată prin Hotărârea Guvernului RM Nr.79 din 23.01.2006, cu modificările introduse prin Hotărârea Guvernului RM Nr.43 din 26.01.2009. Proporțiile substanțelor narcotice aflate în circulație ilegală sunt văzute de Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului No.79 din 23.01.2006 și modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 43 din 26.01.2009. În cazul respectiv cantitatea de MDMA (3,4 metilendioximetamfetamină) metamfetamină cu greutatea de 0,067 g și 0.029 g - cantitatea mare fiind de la 0,005 g până la 0,1 g, prin urmare cantitățile substanțelor narcotice comercializate de inculpatul Volovici Chir se atribuie la proporții mari.

Astfel, acțiunile inculpatului Volovici Chir au fost încadrate în baza art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal, după semnele calificative: *circulația ilegală a substanțelor psihotrope în scop de înstrăinare, și anume: procurarea și păstrarea substanțelor psihotrope, săvârșite în scop de înstrăinare, precum și înstrăinarea ilegală a substanțelor psihotrope, acțiuni săvârșite în proporții mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului, care a solicitat casarea totală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Volovici Chir să fie achitat, deoarece în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În susținerea cererii de apel a invocat că, instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia de condamnare a inculpatului, considerând că incorect au fost calificate acțiunile acestuia, ilegal i-a stabilit pedeapsa penală, contrar prevederilor legale și circumstanțelor stabilite în cadrul examinării cauzei.

În opinia părții apărării atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești nu au fost administrate probe pertinente, concludente și utile în probarea învinuirii aduse, care este eronată, bazată doar pe presupuneri, or, martorii audiați la faza urmăririi penale și declarațiile cărora au fost cercetate în instanța de judecată nu au furnizat suficientă informație pentru a se considera că declarațiile acestora confirmă vinovăția inculpatului.

Apelantul a considerat, că organul de urmărire penală nu a acumulat suficiente probe pertinente, concludente și utile care ar demonstra că cet. Volovici Chir a comis infracțiunea imputată, iar instanța de judecată nu a cercetat probele și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, precum este prevăzut de art. 101 alin.(1) Cod de procedură penală, totodată, ignorând prevederile art. 93, art. 389 Cod de procedură penală.

La fel, atrage atenția că, în cadrul examinării cauzei au fost vizualizate 2 seringi, care nu coincid cu seringile descrise în raporturile de expertiză prezente pe cauză. Astfel a apărut necesitatea expertizării suplimentare a seringilor prezentate pe cauză, însă instanța a refuzat efectuarea expertizei dactiloscopice și chimice asupra seringilor, prin ce a încălcat accesul la justiție a lui Volovici Chir, prevăzut de art.6 CEDO.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Volovici Chir de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (3) lit. f) Codul penal.

Instanța de apel a indicat, că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de instanța de fond și verificate suplimentar de către instanța de apel, astfel că, argumentele invocate de apelant au fost respinse, menționând că vin în contradicție cu probele din speță, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Volovici (Talpă) Chir în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui de către instanța de fond nu echivalează cu achitarea, după cum se solicită în apel, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului în vederea eschivării de răspundere penală.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, în cadrul judecării cauzei atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel nu au fost stabilite circumstanțe, care ar pune la îndoială veridicitatea declarațiilor Nedzelschi Vadim și Culughin Vitalie, audiați într-un proces public sub jurământ, ba din contra martorul Nedzelschi Vadim detaliat a descris împrejurările comiterii infracțiunii de către inculpatul Volovici (Talpă) Chir, declarațiile lui Nedzelschi Vadim fiind confirmate prin declarațiile martorului Culughin Vitalie, care a indicat că Nedzelschi Vadim, fiind consumator de droguri a participat la achiziția de control a substanțelor narcotice de la Volovici (Talpă) Chir, în urma căreia Volovici (Talpă) Chir a fost reținut (f.d.118, vol. II).

Cu referire la argumentele părții apărării, precum că instanța de fond incorect a calificat acțiunile inculpatului Volovici (Talpă) Chir, instanța de apel a notificat elementele constituite ale infracțiunii prevăzute de art.217/1 alin.(3) lit. f) Cod penal, constatând că, inculpatul Volovici (Talpă) Chir în perioada anului 2014 ilegal a procurat substanțe psihotrope, pe care le-a păstrat cu scopul înstrăinării, pe care ulterior ilegal le-a înstrăinat, astfel că, probele prezentate de către acuzatorul de stat în sprijinul învinuirii, cercetate în prima instanță și verificate suplimentar în instanța de apel, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, conchide că în acțiunile acestuia sunt întrunite elementele infracțiunii imputate și în baza căreia a fost condamnat de instanța de fond.

Totodată, instanța de apel a indicat, că sunt lipsite de temei și afirmațiile invocate re avocat referitor la faptul, că în cadrul examinării cauzei au fost vizualizate 2 seringi, care nu coincid cu seringile descrise în raporturile de expertiză prezente pe cauză, apărând necesitatea expertizării suplimentare a seringilor prezentate pe cauză, însă instanța a refuzat efectuarea expertizei dactiloscopice și chimice asupra seringilor, prin ce a încălcat accesul la justiție a lui Volovici Chir, prevăzut de art. 6 CEDO.

Instanța de apel a reținut că, aceste circumstanțe au fost verificate și de către instanța de apel, fiind expuse în încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05.04.2017, prin care s-a respins ca neîntemeiat demersul înaintat de avocatul Ciocanu Aliona și inculpatul Volovici (Talpă) Chir privind efectuarea expertizei complexe dactiloscopice, chimice și tehnice a două seringi (f. d. 167-169, vol. II).

În acest sens, instanța de apel a notificat prezența în cauza dată a raportului de constatare tehnico-științifică nr.7968 din 10.10.2014, prin care s-a constatat, că lichidul din seringă cu volumul de 1 ml. predate benevol de cet. V. Nedzelschi, reprezintă substanța MDMA (3,4 metilendioximetamfetamină) amfetamină, prin urmare se atribuie la substanțe psihotrope și raportului de expertiză nr.7984 din 16.10.2014, prin care s-a constatat, că lichidul din seringă cu volumul de 3 ml. predat benevol de cet. Ivanov Vadim, prezintă substanța MDMA (3,4 metilendioximetamfetamină) metamfetamină, prin urmare se atribuie la substanțe psihotrope.

Subsidiar, instanța de apel a menționat că, procesul penal include mai multe faze și potrivit art. art. 64, 65, 66 Cod de procedură penală bănuitul, învinuitul, inculpatul la fiecare fază a urmăririi penale ori a judecării cauzei dispune de un șir de drepturi și obligații, și a subliniat că, în speță, nici în cadrul urmăririi penale și nici la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, învinuitul Volovici (Talpă) Chir și avocatul de care a fost asistat, careva plângeri sau obiecții pe marginea învinuirii nu au înaintat.

La fel, indicând că, actele procedurale adoptate nu au fost contestate nici de inculpat și nici de avocatul său, în modul stabilit de lege, prezumându-se că au acceptat situația. Deci, instanța de apel a conchis, că din moment ce atât învinuitul, cât și avocatul lui, considerându-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat legalitatea actelor procesuale în modul și termenul stabilit de lege, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, la fel nu au avut nici o obiecție asupra actelor menționate, n-au depus careva cereri sau demersuri, prezumându-se că au acceptat situația dată, această chestiune nici nu poate fi pusă la etapa dată.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a constatat că, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor similare, a săvârșit infracțiunea în cauză în termenul de probă stabilit anterior prin sentința Judecătorei Sîngerei din 12.06.2014, nu este angajat în câmpul muncii, se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza „Sindrom de seraj cu disforii. Narcomanie opiată”, astfel, ajungând la concluzia, că pedeapsa aplicată de prima instanță este echitabilă și legală, or, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai în condițiile izolării acestuia de societate, deoarece nu și-a făcut careva concluzii necesare și din nou a săvârșit o infracțiune.

Totodată, instanța de apel a reținut, că prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04.10.2017 s-a admis demersul procurorului, în privința lui Volovici (Talpă) Chir, fiind înlocuită măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara cu arestarea preventivă pe termen de 30 zile, cu anunțarea lui în căutare și eliberarea mandatului de arestare pe motiv, că ultimul nemotivat nu s-a prezentat la ședințele de judecată în instanța de apel.

De asemenea instanța de apel a subliniat faptul că, potrivit informației prezentate de Inspectoratul de Poliție Bălți anterior inculpatul deținea numele - Volovici, iar la moment - Talpă, din aceste considerente instanța de apel a indicat în textul deciziei și numele de familie deținut în prezent de către inculpat.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel a conchis, că în prezenta cauză nu au fost încălcate drepturile inculpatului prevăzute de norme naționale și internaționale.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la 24 ianuarie 2017, este atacată la 23 februarie 2017 cu recurs ordinar de către avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului, care, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) și pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căroră *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

La fel, solicită casarea încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05.04.2017, prin care s-a respins ca neîntemeiat demersul înaintat de avocatul Ciocanu

Aliona și inculpatul Volovici (Talpă) Chir privind efectuarea expertizei complexe dactiloscopice, chimice și tehnice a două seringi.

În motivarea recursului invocă următoarele circumstanțe.

În primul rând, menționează că motivarea soluției contravine dispozitivului sentinței din prima instanță și respectiv fiind menținută de instanța de apel în formularea expusă, denotă că în apel cauza a fost judecată superficial, fără a fi verificată legalitatea sentinței.

Potrivit motivării sentinței 07.11.2016 în pct. 5 s-a motivat că procurorul pledează pentru privarea de dreptul de a exercita activitatea legată cu circulația substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor pe un termen de 4 ani. Tot în acest punct instanța se expune „Având astfel de date, ținând cont de limitele și categoriile sancțiunilor prevăzute de către legislator în art. 217/1 alin.(3) lit. f) Cod penal, lui Chir Volovici instanța consideră necesar de a-i stabili pedeapsa în formă de închisoare și anume pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea legată cu circulația substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor pe un termen de 4 (patru) ani.”

Iar în dispozitivul sentinței instanța de fond dispune cu privarea de dreptul de a exercita activitatea lezată de circulația legală a substanțelor narcotice și analoagelor lor pe un termen de 5 (cinci) ani.

O astfel de soluție cu divergențe între partea motivată și dispozitiv a fost preluată în toate actele procesuale a instanței de apel fără a fi corectată.

În al doilea rând, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel prin decizia adoptată, a enumerat numai unele motive invocate în cererea de apel, nu le-a analizat și nu le-a dat o apreciere corectă acelor circumstanțe și temeuri invocate în cerere. A pus la baza deciziei adoptate numai circumstanțele, probele, care au fost reflectate atât în rechizitoriu, cât și în sentința instanței de fond.

Judecarea apelului a avut loc cu încălcări ale legislației procesual-penale, și anume: instanța de apel nu a luat în considerație și a trecut cu vederea solicitarea de a fi audiat suplimentar în instanța de apel martorul Nedzelschii Vădim (Ivanov), care a fost audiat în absența lui Volovici Chir și cu declarațiile căruia Volovici Chir nu este de acord și le contestă, deoarece declarațiile de la urmărirea penală nu corespund cu declarațiile lui din cadrul ședinței de judecată și nu sunt în coroborare cu rapoartele de expertiză pe cauză, precum și cu corpurile delictive pe cauză deoarece seringi de 3 ml și de 10 ml nu se regăsesc.

Or, atunci când unei persoane i se reproșează săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente care dovedesc, dincolo de orice dubii rezonabile, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat. Principala problemă pusă în discuție pe o cauză penală este vinovăția persoanei trimise în judecată în raport cu faptele pentru care aceasta este acuzată, în cauza de față problema vinovăției este determinată de chestiunea dacă au fost sau nu comise fapte infracționale prevăzute de art. 217/1 Cod penal de către Volovici Chir, după cum pledează procurorul.

Din moment ce o declarație, fie că este efectuată de un martor, parte vătămată sau de către un expert, este susceptibilă să fondeze, substanțial, condamnarea inculpatului, aceasta constituie o mărturie în sprijinul acușării, ceea ce denotă că garanțiile prevăzute de art. 6 alin. (1) din Convenție îi sunt aplicabile, deoarece procesul pe cauză avut loc în instanțele de fond și la apel a fost contrară garanțiilor unui proces echitabil, în sensul art. 6 § 1 din Convenție.

Mai mult ca atât, martorul Nedzelschii Vădim (Ivanov) nu a fost audiat în privința corpurilor delict precum sunt seringile vizualizate în ședința de judecată, care a avut loc după audierea martorului, ca martorul să confirme sau să infirme, dacă corpurile delict prezentate instanței sunt aceleași care el, chipurile, le-ar fi preluat de la Volovici Chir și le-a predat ofițerului de urmărire penală. În ședința de judecată a primei instanțe au fost vizualizate 2 seringi drept corpuri delict, în dispozitiv se dispune nimicirea a 3 seringi drept corpuri delict, a treia seringă care se pretinde a fi corp delict nimicirea căreia s-a dispus nici nu a fost prezentată instanței și nu se cunoaște despre existența sau inexistența acesteia. La vizualizarea celor 2 seringi în instanța de judecată și avocatul și inculpatul au obiectat că au fost prezentate cu totul alte seringi decât cele care se regăsesc în rapoartele de expertiză de la materialele dosarului, nu s-a putut determina care seringă corespunde unui sau altui raport de expertiză, or, o seringă prezentată era cu ac și cu substanță brună pe pereții acestei seringi, ceea ce nu se regăsește în nici un raport de expertiză, iar altă seringă nu avea nici un fel de urme de substanță lichidă, era o seringă vizual nouă, ceea ce de asemenea nu corespunde cu nici unul din actele de expertiză.

Totodată instanța de apel ca și instanța de fond a ignorat și a respins cererea apărătorului și a inculpatului de a fi făcute pe corpurile delict - seringile, expertize dactiloscopice, chimice și tehnice, pentru a afla adevărul, însă, fără careva temeieri rezonabile și motive întemeiate instanța a ignorat aceste solicitări.

Instanța nici nu a ținut cont de obiecțiile apărătorului că seringile au fost ridicate de la Nedzelschii Vadim (Ivanov) peste câteva ore de la declararea de către ultimul că a făcut achiziție de control, și că predarea acestora a fost în absența lui Volovici Chir, care nu a fost reținut în flagrant la presupusa realizare a substanțelor psihotrope, astfel nu a fost dovedită legătura causală a infracțiunii imputate lui Volovici Chir și participația inculpatului în vânzarea substanței din seringile supuse expertizei.

Consideră că instanța de apel a îngădit accesul la justiție și dreptul la apărare a lui Volovici Chir, deoarece nu a ținut cont de faptul că în instanța de judecată a fost asistat de alt apărător și că avea dreptul să ceară prezentarea de noi probe, iar instanțele de judecată nu i-au permis să se apere prin toate formele și metodele legale, inclusiv și prin prezentarea sau cererea de a fi prezentate probe noi pe cauză, prin ce a fost încălcat art. 6 CEDO.

Consideră că în acțiunile lui Volovici Chir, nu sunt întrunite elementele infracțiunii și în acest sens, ține să obiecteze că declarațiile martorului Alexandru Feodorov (f.d. 69) la care face referire instanța nici nu au fost verificate în instanța de judecată, dar sunt puse ca probă în baza sentinței de condamnare.

Instanța de judecată, audiind inculpatul Volovici Chir, martorii, examinând materialele cauzei, a ajuns la concluzia că inculpatul urmează a fi condamnat, fără a-i oferi posibilitatea de a se apăra și a prezenta probe.

Neatingerea de către instanță a acestor obiective înseamnă admiterea unor erori judiciare, care se manifestă în constatarea și reținerea incorectă a circumstanțelor și faptelor cazului cercetat (care nu corespund cu realitatea sau sunt îndoielnice) și (sau) încadrare juridică greșită a faptei imputate inculpatului.

În formularea recursului menționează că învinuirea a fost formulată pe fapte neprobate, or, cele expuse în ordonanța de punere sub învinuire din 18.10.2014 nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării cauzei, mărinđ declarativ volumul învinuirii, și nici capetele de învinuire pe pretinsele acțiuni ilegale ale lui Volovici Chir din 07.10.2014 și din 15.10.2014 nu au fost confirmate prin probe veridice pertinente și concludente cazului.

Prin urmare, însuși actul de învinuire este contradictoriu, neclar, și contrar prevederilor de la art. 6 paragraf (3) lit. a) CEDO, art. 281 alin. (2), 296 alin. (2) Cod de procedură penală.

Nici fapta reținută de instanța de fond în sarcina inculpatului în sentință nu conține elementele obligatorii ale componenței infracțiunii de circulația ilegală a substanțelor psihotrope în scop de înstrăinare, și anume procurarea și păstrarea substanțelor psihotrope, săvârșite în scop de înstrăinare, precum și înstrăinare ilegală a substanțelor psihotrope, acțiunile săvârșite în proporții mari, și anume, nu conține nimic referitor la faptul că în seringă transmisă a fost substanță psihotropă și că seringile supuse expertizării cu substanțe psihotrope ar fi fost transmise pentru operațiuni de investigații speciale din data de 07.10.2014, adică pentru pretinsa achiziție de control, au fost eliberați bani în sumă de 100 de lei (2 bancnote a câte 50 de lei). Acești bani ulterior nu au fost ridicați nici de la Volovici Chir, nici de la Nedzelschii Vadim/Ivanov, soarta banilor nu se cunoaște și ce a fost procurat pe acești bani nu se știe.

Drept urmare a așa-zisei achiziții de control la 07.10.2014 de la cet. Ivanov V. a fost ridicată, conform procesului verbal de ridicare, o seringă de 10 ml., care nu se regăsește printre seringile cercetate. Expertul prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 7968 din 10.10.2014 a examinat o seringă cu capacitatea de 12 ml cu lichid incolor în volum de 1 ml. Potrivit ordonanței de recunoaștere și anexare a corpurilor delictale din 10.10.2014 a fost recunoscut drept corp delict: un plic de hârtie în care se conțin substanță psihotropă MDMA Metamfitamină în cantitate de 0,029 gr., despre seringă nici vorbă. Dar s-a predat în camera de păstrare un plic în care se află o seringă de unică folosință cu capacitatea de 12 ml. ridicat la 07.10.2014 de la Ivanov V. Vreun raport de expertiză asupra seringii și a pretinsei substanțe psihotrope din aceasta nu a fost efectuat, în ședința de judecată, la cercetarea probelor materiale nu a fost regăsită vreo seringă cu caracteristicile descrise supra.

Pentru operațiuni de investigații speciale din data de 15.10.2014, adică pentru pretinsa achiziție de control, au fost eliberați bani în sumă de 300 de lei (2 bancnote a câte 50 de lei, 2 bancnote a câte 100 de lei), soarta banilor nu se cunoaște și ce a fost procurat pe acești bani nu se știe. Bani în sumă de 150 de lei au fost ridicați de la

Volovici Chir în rezultatul percheziției corporale, cu pretinsa formulare - imediat de la transmiterea acestora de către Ivanov V. - și ridicarea acestora a fost filmată de către colaboratorii de poliție. Dacă se pretinde că în același moment a fost efectuată vânzarea substanțelor psihotrope de către Volovici Chir către Ivanov V., apare întrebarea firească de ce nu s-a filmat și momentul vânzării, ci doar momentul ridicării banilor de către colaboratorii poliției de la Volovici, doar erau încercuți de polițiști dotați cu camere de luat vederi. Și mai apare întrebarea de ce, dacă pretinsa achiziție a avut loc la orele 14:30, seringă cu substanță psihotropă a fost predată la orele 17:15, abia după 3 ore după pretinsa recepționare. Ori poate de fapt achiziția de control nu a avut loc și în aceste 3 ore, pentru a nu dezamăgi careva așteptări și promisiuni, se căuta o seringă cu substanță psihotropă.

Drept urmare a așa-zisei achiziții de control la 15.10.2014 de la cet. Ivanov V. a fost ridicată, conform procesului verbal de ridicare, o seringă de 5 ml. S-a efectuat raport de expertiză nr. 7984 din 16.10.2014. Potrivit ordonanței de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive din 16.10.2014 a fost recunoscut drept corp delict: un plic de hârtie care conform raportului de expertiză nr. 7992 din 16.10.2014 conține substanță psihotropă MDMA Metamfitamină în cantitate de 0,069 gr., despre seringă nici vorbă. Este într-o neconcordanță totală datele din raportul de expertiză din 16.10.2014, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive din 16.10.2014 și ordonanța de predare a corpurilor delictive în camera de păstrare a IP Bălți din 23.10.2014, chiar elementar sub aspectul divergenței în nr. raportului de expertiză și corpul delict constat vs predat. Dar s-a predat în camera de păstrare un plic în care se află o seringă de unică folosință cu capacitatea de 5 ml. ridicat la 15.10.2014 de la Ivanov V.

Totodată pentru a combate păstrarea și fabricarea substanțelor psihotrope Volovici Chir a propus organului de urmărire penală să fie ridicate hainele și lucrurile ce îi aparțin pentru a investiga în laborator, prin expertiză dacă pe acestea se conțin urme de MDMA Metamfitamină, la ce i-a fost refuzat, indicându-se că și așa el se face vinovat de acțiunile imputate.

Fiind audiat martorul Ivanov/Nedzelschii Vadim, cel care se pretinde că a procurat substanțe psihotrope acesta de asemenea a dat declarații controversate care fiind contrapuse cu alte declarații nu rezistă criticii. Ivanov/Nedzelschii Vadim a declarat că se află la evidența medicului narcolog deoarece anterior folosea opium. Se pretinde că a procurat substanța psihotropă MDMA Metamfitamină, ne pune în gardă schimbarea bruscă a preferințelor martorului de la opium la substanța psihotropă MDMA Metamfitamină.

Totodată în materialele cauzei este procesul verbal de audiere a martorului din 08.10.2014 în care sînt declarațiile aceluiși Ivanov/Nedzelschii Vadim care declară că procura substanțe psihotrope de la un oarecare Alexandr (f.d. 15) și nici vorbă de Volovici Chir. Astfel considerăm că Ivanov/Nedzelschii Vadim dintr-o pornire și idee de a nu restitui datoria lui Volovici, avînd experiența de colaborare îndelungată cu organele de urmărire penală în vederea denunțării vânzătorilor de substanțe narcotice și psihotrope, l-a denigrat pe ultimul.

Cercetarea seringilor aduse în calitate de corpuri delictive, deși nu au fost recunoscute de către organul de urmărire penală drept corpuri delictive, duc la concluzia și au demonstrat că cele cercetate în ședința de judecată nu se regăsesc în rapoartele de expertiză prezente pe cauză. Aceste seringi prezentate în ședința de judecată sunt cu totul diferite de cele asupra cărora s-a făcut raport de expertiză.

Astfel, în opinia apărării, învinuirea adusă lui Volovici Chir și sentința de condamnare este bazată pe probe care nu coroborează între ele și nu pot fi atribuite demonstrării vinovăției lui Volovici Chir.

Probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziție instanței judecătorești, și susținute de instanța de apel, în marea majoritate sunt compromise sau nu sunt relevante cazului și nu dau temei la stabilirea vinovăției lui Volovici Chir în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanțele de fond au emis decizii ilegale și nefondate, încălcând dreptul inculpatului la un proces echitabil, încălcând dreptul acestuia la apărare, încălcând orice norme și principii în prezentarea și interpretarea probelor, fiind evident că probele cercetate și puse în baza deciziei de condamnare au fost apreciate unilateral și neobiectiv și în exclusivitate interpretate în favoarea acuzării.

Instanța de apel nu a dorit să ia în considerare motivele invocate de apărare, mai mult ca atât, le-a respins ca nefondate, apreciindu-le critic, cu toate că, urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate lui Volovici Chir, însă aceasta a analizat superficial probele prezentate și nu a apreciat la justa valoare circumstanțele de fapt ce reies din declarațiile unicului martor audiat.

În sensul dat, notifică prevederile art. 8, 17, 24, 101 alin. (3) Cod de procedură penală și menționează că, una din garanțiile desfășurării procesului de judecare a cauzei bazat pe principiul contradictorialității este asigurarea dreptului la apărare al inculpatului Volovici Chir, căruia i-a fost încălcat dreptul la apărare, prin faptul că în baza deciziei de condamnare au fost puse în principal declarațiile unui martor Nedzelschii Vadim (tot el Ivanov), fără a se convinge de credibilitatea declarațiilor date în ședința de judecată a primei instanțe, și în consecință prin neaudierea repetată a acestuia în instanța de apel.

De asemenea, a fost lipsit de un proces echitabil, deoarece nu au fost luate în considerație și apreciate just de către instanța de judecată declarațiile lui Volovici Chir, care de asemenea sunt probe în procesul penal și valoarea acestor probe nu poate fi apreciată sau depreciață în dependență de calitatea procesuală.

Un alt capăt al recursului este contestarea încheierii din 05 aprilie 2017 a Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți emisă pe marginea unei probleme pe aceeași cauză, prin care s-a dispus respingea ca neîntemeiat demersul avocatului și inculpatului privind efectuarea expertizei dactiloscopice, chimice și tehnice a 2 seringi.

Cu o astfel de soluție a instanței de apel nu este de acord, considerând-o ca o încălcare a dreptului la apărare, or, circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul constată, că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit căruia instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, atât la solicitarea părții apărării, cât și la solicitarea părții acuzării, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Volovici (Talpă) Chir de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, iar recurentul, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal consideră, că toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Astfel, Colegiul penal consideră, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii menționate.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că opinia recurentului expusă în recurs precum că: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar*, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului ordinar.

Totodată, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Însă, în cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Totodată, Colegiul penal atestă, că recurentul solicită achitarea inculpatului, astfel, ținând cont de prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală care prevede, că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților, Colegiul penal va supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara

erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

La acest capitol Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate și argumentele recurentului privind nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, deoarece criticile expuse în recurs sunt axate pe faptul, că probele administrate de prima instanță și verificate de instanța de apel au fost apreciate greșit, însă un astfel de temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că instanțele de fond și de apel, judecând cauza și verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă, ținându-se cont de prevederile legale.

Mai mult, instanța de recurs remarcă, că argumentele recurentului privind nevinovăția inculpatului, precum și încălcarea dreptului la apărare a acestuia, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră, instanța le-a dat o motivare argumentată și expusă în prezenta decizie la pct. 5, pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul, că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 420 alin (2) și (3) Cod de procedură penală încheierile instanței de apel pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia recurată, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs, iar recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel se consideră făcut și împotriva încheierilor acesteia, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea hotărârii recurate.

Reieșind din aceste prevederi legale, precum și din faptul, că încheierile prin care se soluționează demersurile de înfăptuire a expertizelor pot fi atacate odată cu fondul cauzei, instanța de recurs se va expune în decizia de soluționare recursului cu privire la dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel privind respingerea demersului de înfăptuire a expertizei.

În acest sens Colegiul penal menționează, că recurentul aduce critici încheierii instanței de apel prin care a fost respinsă dispunerea înfăptuirii expertizei corpurilor delictive. Cu referire la aceste argumente, Colegiul penal consideră corectă soluția oferită de către instanța de apel, care a menționat că pe întreg parcursul urmăririi penale și ulterior inculpatul și apărarea n-a contestat rezultatele rapoartelor de constatare, precum și nici o acțiune procesuală care se referă la corpurile delictive, astfel neinvocând

careva temeiuri legale care ar fi făcut posibilă dispunerea de către instanțe a înfăptuirii expertizei solicitate.

În concluzie Colegiul penal atestă, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului Volovici Chir împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Volovici (Talpă) Chir**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **28 iunie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Boico Victor